

[Ole Bjørn Kraft.]

Mænd i den Gerning, de skal udføre. Og her har jeg et lille Forslag, som jeg gerne vil henstille til Forsvarsministeren at tage under Overvejelse: at man paa den ene eller den anden Maade faar Frihedskæmpernes Armbind knyttet til Hjemmeværnets Uniform, saaledes at det kan ses, hvorfra dette Hjemmeværn stammer, hvilken Tradition det bygger paa, og hvilket Maal det maa sætte sig. Om det skal være et særligt Armbind eller de skal bære disse tre Farver paa Skulderen er ligegyldigt, naar man blot finder en Udvej. I det hele taget er det min Opfattelse, at man ogsaa for Hærens Vedkommende i langt højere Grad burde tage de gamle Traditioner i Brug ved at give Batailloner og andre Afdelinger de gamle Navne igen og give dem Mærker, som kunde karakterisere, hvor de hørte hen, for paa den Maade at knytte Nutid til Fortid.

Jeg skal slutte med at udtale min Tak, fordi Regeringen har fremsat Lovforslaget, og min Villighed til at søge en Ordning i Overensstemmelse hermed gennemført.

Bertel Dahlgard: Det er en ret usædvanlig Fremgangsmaade, og det maa nærmest virke forbløffende, at den højtærede Minister fremsætter dette Lovforslag om Oprettelsen af et Hjemmeværn paa 100 000 Mand med den Meddelelse til Tinget, at Generalkommandoen og Søværnet og han selv er enige om, at det var bedst, at denne Hjemmeværnsordning først oprettedes, naar Forsvarskommissionen er kommet saa langt frem i sit Arbejde, at Hjemmeværnsordningen vil kunne indpasses i den nye Forsvarsordning, hvis Karakter vi i Dag intet ved om. For en almindelig fornuftsmæssig Betragtning maa denne Opfattelse anses for indlysende rigtig. Saa længe man ikke ved, hvorledes den nye Forsvarsordning opbygges, er det selvsagt umuligt at skønne, hvorvidt et saadant særligt organiseret Hjemmeværn bør indgaa som et Led i Ordningen, og i Tilfælde af, at et saadant Hjemmeværn er ønskeligt, hvilket Omfang det bør have, og hvilke Opgaver der bør stilles til det. Det er mere end mærkeligt at tænke sig, at vi i mere end to Aar har haft en Forsvarskommission siddende, og at der nu foreslaas en omfattende Ordning paa dette Omraade, uden at denne Forsvarskommission har behandlet den. At organisere et stortilet Hjemmeværn uden at kende den Forsvarsordning, det skal indarbejdes i, kan sagligt set sammenlignes med en Mand, der starter sit Automobil med full speed uden at vide, hvor han skal hen. Nu ser vi

altsaa det Særsyn, at en Regering foreslaar en Fremgangsmaade, som den ud fra et sagligt Synspunkt ikke selv ønsker at følge, idet den lader sin Handling bestemme af et Krav fra Venstre og Det konservative Folkeparti.

Den eneste Begrundelse, den højtærede Forsvarsminister giver derfor, er, at hvis man udsætter Fremsættelsen blot nogle Maaneder, kunde der skabes Mistillid til Regeringens Politik i Udlandet, særlig i de andre nordiske Lande. Jeg kan næsten ikke tro, at det kan være Regeringens alvorlige Mening, at ansvarlige Myndigheder i andre Lande skulde være saa blottede for Vurderingsevne, at de skulde se en Garanti for noget som helst i en Hjemmeværnsordning af denne Karakter, naar den egentlige Forsvarsordning, den skal tilknyttes, er ukendt. Jeg tror, Forsvarsministeren kan være forvisset om, at de Ræsonnementer, man paa ansvarligt Sted anlægger i andre Lande, er for realitetsbetonede til, at man lader sin Bedømmelse paavirke af en Ordning som den foreslaaede, der svæver frit i Luften. Jeg tror altsaa, at man skal undlade at kaste et mystisk, udenrigspolitisk Skær over det forelagte Lovforslag. Vi maa da fra vor Side holde fast ved den Opfattelse, som er Regeringens egen saglige, at Spørgsmaalet om Hjemmeværnsordningen bør afgøres sammen med Spørgsmaalet om den kommende Forsvarsordning.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne præcisere Det radikale Venstres Stilling til Spørgsmaalet Hjemmeværnet. Vi er imod enhver Form for private Hjemmeværnsforeninger med militært uddannede Folk, og vi opfordrer Regeringen til at ophæve de Foreninger af denne Art, som findes, og som efter deres Sammensætning og Virke-maade efter vor Opfattelse i en given Situation kan blive farlige baade indadtil og udadtil. Vi har ikke paa Forhaand afvist Muligheden af et statsligt Hjemmeværn eller rettere sagt et lokalt Forsvar af visse Punkter, og at det kan indgaa med bestemte Opgaver i den kommende Forsvarsordning. Afgørelsen af Spørgsmaalet herom vil være afhængig af en kommende Forsvarsordnings Organisering, ligesom Spørgsmaalet om et eventuelt Hjemmeværns Rekruttering og Opgaver ikke kan afgøres uden i Forbindelse med Afgørelsen om Forsvarsordningens Karakter. Men under alle Omstændigheder maa det sikres, at der ikke kan blive Tale om en Sammensætning, der i mindste Maade minder om de nuværende Hjemmeværnsforeninger.

Da den højtærede Forsvarsminister i